

NYÍREGYHÁZI
EGYHÁZMEGYE

**NAGYPÉNTEKEN ESTE,
A SÍRBATÉTELI
NAGYVECSERNYÉN**

Uram tehozzád... után hat előverset veszünk.

Sztihirák.1. hang. ÉK 358-359. oldal

Minden teremtmény félelmében **el**változott, / látván téged, Krisztus Üdvöztönk, a kereszt**en** függeni; / a Nap **homály**ba borult, / és a föld alapjai **megren**dültek; / mindenek részvétellel indultak meg a mindeneket Teremtőnek **sz**envedésén, / ki önként szenved**tél** érettünk, / Urunk, dicső**ség** néked! *Kétszer.*

2. hang.

A gonosz és istentelen **emb**erek / miért tusakodnak a hiúsá**g**ok felett, / miért ítélik halálra az **élet**nek Urát? / Ó, nagy csoda! A világ Alkotója a bűnösök kezébe enged**i** magát, / és az Emberszeretőt a kereszt**re** függesztik, / és ő elszenvedi **minde**zeket, / hogy szenvedésével a pokol rabjait kiszab**ad**ítsa. / Ó, hosszantűró Urunk, dicső**ség** néked!

Látván téged, Istennek megtestesült **Ig**éje, / a szeplőtelen Szűz, keresztre **föl**fe-szítve, / anyai keblét éles **tőr** járta át, / az ő legtisztább szívében fájdalmasan lőn meg**se**bezve, / lelke mély keserűség**é**ben zokogott, / arcának fénylő tekintete, mint a napé, **elhal**ványodott, / és szétomlott hajjal, **sirán**kozva / és kezeit törve bánatosan **ki**áltott fel: / Jaj nekem, édes **isteni** gyermekem! / Jaj nekem, ó te világ vilá**g**ossága! / Miért szállottál alá szemeim elől **Isten** Báránya? / És íme az angyalok is remegve csodálják a te kínszenvedésedet! / Megfoghatatlan nagy a te szereteted és **irgal**mad! / Urunk, Jézus, dicső**ség** néked!

Téged, Üdvöztönk, / a mindenség Alkotóját és Istenét / látván a te szeplőtelen szűz Anyád kereszt**re** feszítve, / keservesen fölsó**h**ajtott: / Én édes Fiam, én Istenem! / Hová lett a te tekintet**ed** szépsége? / Nem bírom a **fájd**almat, / látván téged igazságtalanul halál**ra** kínozva: / Siess **tehát**, és kelj fel, / hogy dicsőítsem a te halottaid**ól** való / harmadnapi feltá**ma**dásodat!

6. hang.

Ma a teremtmények Ura Pilát**us** előtt áll / és a mindenek Alkotója a megfeszítettetés**re** adatik, / mint a leöletésre **ve**zetett bárány, / saját akarata szerint a keresztre szege**z**tetik / és oldala **álta**lveretik, / és aki mannat **bocsa**tott a földre, / azt ecettel itatják és arcul **csa**pkodják, / a mindenek Alkotóját saját szolgál**í** megcsúf**ol**ják. / Ó, fönséges **emb**erszeretet! / Ő ekkor is a maga ádáz ellenségeiért imádkoz**ik**, mondván: / Atyám, bocsásd meg nek**ik** ezen bűnt, / mert nem tudják a gonosztevők, / milyen igazságtalansá**g**ot cselekszenek.

Dicsőség... 6. hang.

Ó, miként ítélte el a törvénytelen tanács / a mindenek Királyát halál**ra**? / nem szégyellvén magát az ő jótéte**m**ényei előtt, / melyekre előre figyelmeztette **ő**ket, mondván: / Mit cselekedtem néktek, ó én **nép**em? / Nem árasztottam-e el Júdeát csodákkal? / A holtakat egy szóval nem támasztott**am**-e fel? / Mindenféle fájdalmat és betegséget nem gyógyít**ottam**-e meg? / Mindezeket mivel hálál**ját**ok meg nekem? / Miért nem emlékeztek vissza tetteimre? / A gyógyítások**ért** **se**bekkel, / az életért halállal **fi**zettek nekem! / Jótévőteket mint gonosztevőt, / törvényhozóteket mint **tör**vényszegőt, / a mindenek Királyát mint rabszolgát

ítélitek el / és keresztre szegezitek! / Ó, hosszantúró **Urunk**, dicsőség néked!

Most és...

Rettenetes és magasztos titok történik ma szem~~e~~ink előtt: / Az Érinthet~~l~~ent elfogták; / aki Ádámot az átok kötelékeiből feloldozta, megkötözik; / aki a szíveket és veséket vizsgálja, / igazságtalan vizsgálat alá vetik; / ki a feneketlen mélységeket betölté, / a tömlöcbe taszítják; / ki előtt a mennyei erők rettegvé állanak, / Pilátus elé állítják; / a mindenek Teremtőjét a teremtmények arcul verik; / az élők és holtak Bíróját keresztre ítélik, / a pokol legyőzőjét a sírba zárják. / Ki mindezeket kegyesen elszenvetted / és mindnyájunkat az átoktól megszabadítottál, / ártatlan **Urunk**, dicsőség néked!

Körmenet

Enyhe világossága / a szent és boldog / és halhatatlan mennyei Atya / isteni dicsőségének, / Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához, / és látván az esteli fényt, / áldjuk az Atyát / s a Fiút / és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben / szent hangon énekeljünk tenéked, / Isten Fia, / ki éltet adsz a világnak; / miért is ez a világ / dicsóít téged.

Prokimen 4. hang ÉK 361. oldal

Elosztották maguk között **ruh**áimat, / és öltönyömrre **sors**ot vetet-
tek. (Zsolt 21,19)

Kivonulás könyvének olvasása (33,11-23)

Prokimen 4. hang

Ítéld meg, Uram, a **nek**em ártókat, / győzd meg az ellenem **harcoló**-
kat! (Zsolt 34,1)

Jób könyvének olvasása (42,10-17)

Izajás próféta jövendölésének olvasása (52,13-54,1)

Prokimen 6. hang

Mély verem**be** tetted engem, / sötétségbe és a halál árnyéká**ba**. (Zsolt 87,7)

Szent Pál apostol Korintusiakhoz írt levelének olvasása (I, 18-31)

Alleluja... 6. hang

Evangélium Szent Máté evangéliumából.

Add, Urunk... ÉK 114. oldal

Előverses sztihirák

2. hang. Mintadallam. ÉK 362-363. oldal

Midőn / téged, Üdvözítő Jézusom, / ki mindnyájunk élete vagy, / Arimateai József a keresztről holtan levett, // akkor / illatos fűszerekkel tiszta **gyolcsba** takarta / a te romolhatatlan testedet, / és szívében **aggódva** küzdött, / hogy téged bűnös ajkaival **megérintessen**, // **de** a / félelemtől elfogódva / „Üdvözlégy!”, **kiálta** néked, /' dicsőség a te alázatosságodnak, **Emberszerető!**

Midőn / mindnyájunkért új sírba **tétettél** Jézus, / ki mindnyájunknak **Megváltója** vagy, // **akkor** / a mindig gúnyosan **kacagó** pokol / látván **téged** megrémült, / zárai széttörtek, kapui **leromboltattak**, / a sírok megnyíltak és a **holtak** fölkeltek: // **akkor** / Ádám hálával eltelten **örömmel** kiáltott fel: /' Dicsőség a te alázatosságodnak, **Emberszerető!**

Midőn / testileg önként a **sírba** **tétettél**, / ki isteni természeted szerint **körülírhatalan** / és **befogadhatatlan** vagy, // **akkor** / a halál tárházát **leromboltad** / és a pokol minden tartományát megsemmisítetted, Krisztus; / miáltal **ezen** szombatot is / a te **isteni** áldásoddal /' a dicsőség és a fény magas **polcára emeled**.

Midőn / a mennyei erők **láttak** téged, Jézus, / az istentelenektől ámító gyanánt **meggyaláztatni**, / és látták a **te** sírod kövét / **ama** / kezek által **lepecsételtetni**, / melyekkel a te legszentebb oldalad lándzsával általveretted, / elámultak a te ki-mondhatatlan hosszú **türelmed** felett; // **de** a / mi **üdvösségünknek** örvendvén / **fölkiálták** neked: /' Dicsőség a te alázatosságodnak, **Emberszerető!**

Dicsőség... most és... 5. hang.

Téged, Uram, ki világossággal, mint köntössel körül **vagy** öltve, / József Nikodémmel együtt **levett** a fáról, / és látván téged mint meztelen halottat, **eltemetetlenül**, / **keservesen** sírva fakadt, / és **zokogva** mondá: / Ó, jaj nékem, **legéde-sebb** Jézus! / Kit kevéssel **azelőtt** / a Nap, látván a keresztfán függni, **homályba** borult, / és a föld félelemtől **megrendült**, / a templom kárpitja **kettészakadt**; / íme, most énnekem így **kell** látnom téged, / ki érettem önként **elszenvedted** **a** halát! / Miként temesselek el, én **Istenem?** / Avagy minő **gyolcsba** göngyöljem **drága** testedet? / Hogyan érintsem kezeimmel a te legtisztább **tagjaidat**, / és minő dicsőítő éneket zengjek a te elköltözésed felett, **Kegyelmes?** / Magasztalom a te **kínszenvedésedet**, / dicsóítem a te eltemettetésedet és föltámadásodat: /' **Uram**, dicsőség **néked!**

Most bocsátod el, Uram...

Most **bocsásd el**, Uram, / **a** te **szolgádat** / a **te** **igéd szerint** / **békességben**, mert **látták szemeim** / a tőled **küldött** **Üdvözítőt**, / kit **rendeltél minden** népek színe elé,

világosságul a pogányoknak / megvilágosítására, / és **dicsőség**ül / a **te**
népednek, / Izraelnek.

Háromszorszent. Miatyánk.

Tropár. 2. hang. ÉK 364. oldal

Az istenfélő József, / levén a fáról a te leg**tiszt**ább testedet, / tiszta gyolcsba
göngyölé, / és illatos szerekkel ellátva új **sír**ba helyezé.

Dicsőség... most és...

A kenethozó asszonyok előtt a sírnál megjelenő angyal ezeket mondá: / A kene-
tek a halottakot illetik, / Krisztus az enyészettől **idegen** maradt.